

VAKANTIEGEVOEL OP DE WERF?

Door **Barbara Scholten**

Barbara Scholten woont met man, 4 kinderen, 3 honden en 2 katten op een woonschip in de Amstel in Amsterdam. Ze schrijft kinderboeken voor sportieve meiden. www.barbarascholten.nl

‘Nee, we gaan dit jaar niet op vakantie’, zei Barbara Scholten tegen haar vier kinderen. ‘We gaan een weekje naar de werf, dat is veel avontuurlijker dan kamperen in Frankrijk.’ Maar of de kinderen dat ook vonden? Lees haar ‘reisverslag’.

Op een grijze zaterdagochtend in juni was het zover: rond een uur of tien zouden de sleepers er zijn en voor die tijd moest Mees (10) afgeleverd worden op het voetbalveld, Mimi (8) naar de hockey en zouden Moos (6) en Fien (4) zich gedragen. En daar bedoelden we mee dat ze niet zouden vragen om limonade als ik in de elektriciteitspaal hing en ze niet de wc zouden doortrekken nadat het riool ontkoppeld was.

Een paar uur later rijd ik met vier kinderen, twee miauwende katten en een hond naar de werf in Zaandam waar Jan Willem met onze woonboot door de sleepers is achtergelaten. In mijn achteruitkijkspiegel zie ik drie ontevreden kinderen. Mimi wilde op het sportveld blijven, Moos wil thuis slapen en Fien begrijpt niet waarom ze niet mocht meevaren. Ik kijk naar Mees die naast me zit. ‘Er zijn ook heel veel voordelen’, begin ik. ‘Als je in een huis woont maak je dit niet mee.’ Mees begrijpt me en samen verzinnen we een hele sliert leuke dingen. Zoals dat er het weekend niet gewerkt wordt en wij de enige zijn op het terrein. Maar dat is natuurlijk niet zo, blijkt als we aankomen. Onze woonboot is tegen een grote glimmende sleepboot aangelegd en de eigenaar is alerminst enthousiast als hij ons ziet aankomen. Hij groet wel, maar ik zie hem

tellen: één, twee, drie kinderen en twee kattenmanden. Als Fien als laatste stuitend met hond Twiggy de hoek om suist, zie ik lichte paniek in zijn ogen en ben ik blij dat de twee andere honden bij mijn moeder mochten logeren.

Twee dagen later ligt onze boot samen met de sleepboot in het dok en breng ik de kinderen naar school om me daarna weer op de werf te melden voor papierwerk. Het afsputwerk is inmiddels in volle gang en ik ga terug naar Amsterdam waar ik de kinderen om twaalf uur weer moet halen voor de pauze. Ik voel me een soort nomade in mijn oude rode Volvo met mijn hond en besluit bij café Polder te stoppen waar ik de rest van de week koffie drink. Tussen de middag picknicken we met een fles water, een bak aardbeien en croissants op het grasveld voor de school. Achteraf ben ik blij dat we het weekje werf toch buiten de schoolvakanties hebben gepland.

Dinsdag is een spannende dag waar ik al weken hoofdpijn van heb: de verzekeringsinspecteur komt langs. Net als ik de kinderen uit school moet halen, gaat hij met onze boot aan de slag. Als we om half vier terug zijn, lijkt de boot volgens Fien op haar schoolbord. Bij een put staat P lassen wat tot grote hilariteit leidt bij

de kinderen en opluchting bij mij. Als dat het enige is ...

De rest van de week verloopt soepel. Elke avond eten we afhaalchinees. Moos krijgt er lol in dat hij in het water mag plassen en de kinderen vinden het heel normaal dat ze met de auto naar school worden gebracht.

Vrijdag worden we te water gelaten. Fien hoeft niet naar school en mag mee op de boot als we gesleept worden. Maar eerst gaan we Twiggy voor de laatste keer uitlaten in het park met de loslopende koeien. Na een kwartier zijn we haar kwijt. Ik ben bang dat ik de boot mis als we Twiggy niet snel vinden. Na een kwartier gaan Fien en ik zonder hond terug naar de werf waar ik hoop op een klein wonder. Gelukkig. Twiggy rent in het dok en probeert wanhopig de ladder op te klauteren. ‘Een echte circushond’, vindt Fien en ik vind vooral dat het weekje werf toch nog onverwacht spannend werd.

Nu we weer thuis zijn op de Amstel, vraag ik de kinderen of ze bij het weekje werf een vakantiegevoel hadden. Nee, vinden ze alle vier. Het is pas vakantie als er geen school is, de thermometer de 25 graden aantikt en er bommetjes in de Amstel gemaakt kunnen worden.

Tips van Barbara:

- Maak een to-do-lijstje voor het vertrek. Beetje slordig als de telefoonkabel nog vast zit.
- Tape je wc-deksel dicht, anders ruikt je boot na een week als een toiletgebouw op een Franse camping.
- Zorg voor een middagprogramma (sportveld, bos of speeltuin) en kom na vieren pas weer op de werf.
- Plan je werfbeurt sowieso als de kinderen naar school zijn.
- En als je het nog steeds niet ziet zitten: boek een vakantiehuisje in de buurt van de werf!

